GREGORIUS MAGNUS. ORIGENES. ANNALES ZWETLENSES
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. Seite 184r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

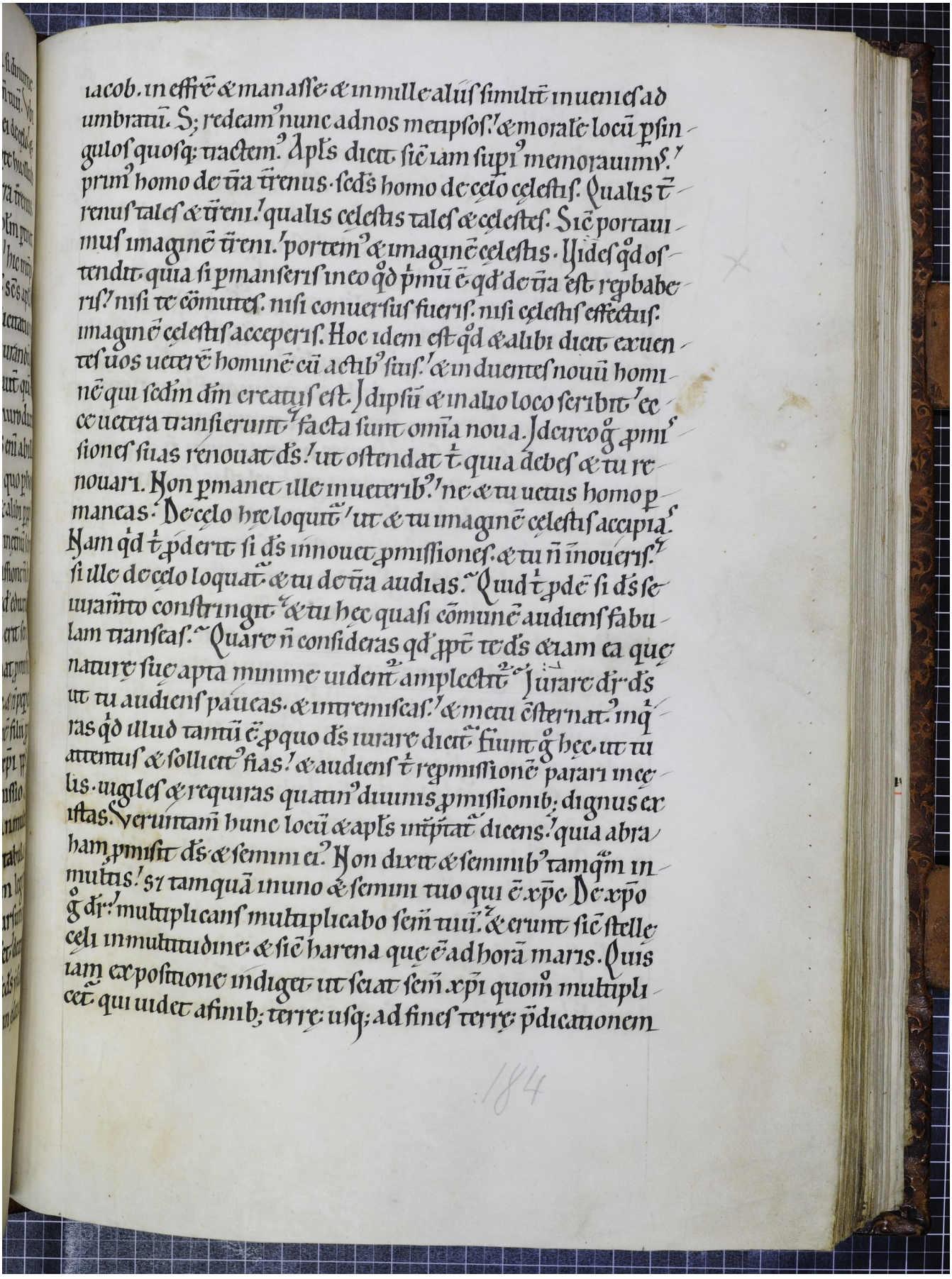

iacob. in effrē & manasse & in mille aliis similit̄ inuenies ad
umbratū. S; redeam⁹ nunc ad nos metipsos. & morale locū p̄sin
gulos quosq; tractem⁹. Apl̄s dicit sic̄ iam supi⁹ memorauimus.
prim⁹ homo de t̄ra t̄renus. scd̄s homo de celo celestis. Qualis t̄
renus tales & t̄reni. qualis celestis tales & celestes. Sic̄ portaui
mus imaginē t̄reni. portem⁹ & imaginē celestis. Uides q̄d os
tendit quia si p̄manseris in eo q̄d p̄mū ē. qd̄ de t̄ra est rep̄babe
ris. nisi te cōmutes. nisi conuersus fueris. nisi celestis effectus.
imaginē celestis acceperis. Hoc idem est q̄d & alibi dicit exuen
tes uos ueterē hominē cū actib⁹ suis. & induentes nouū homi
nē qui scd̄m d̄m creatus est. Idipsū & in alio loco scribit. ec
ce uetera transierunt. facta sunt omīa noua. Idcirco ḡ p̄mis
siones suas renouat d̄s. ut ostendat t̄. quia debes & tu re
nouari. Non p̄manet ille in ueterib⁹. ne & tu uetus homo p̄
maneas. De celo hec loquit̄. ut & tu imaginē celestis accipias.
Nam q̄d t̄ p̄derit si d̄s innouet p̄missiones. & tu n̄ inoueris.
si ille de celo loquat̄. & tu de t̄ra audias. Quid t̄ p̄dē si d̄s se
iuramēto constringit. & tu hec quasi cōmunē audiens fabu
lam transeas. Quare n̄ consideras qd̄ p̄pt̄ te d̄s & iam ea que
nature sue apta minime uident̄ amplectit̄. Iurare d̄r d̄s
ut tu audiens paueas. & intremiscas. & metu c̄sternat⁹ inq̄
ras q̄d illud tantū ē. p̄quo d̄s iurare dicit̄. Fiunt ḡ hec. ut tu
attentus & sollicit⁹ fias. & audiens t̄ rep̄missionē parari in ce
lis. uigiles & requiras quatin⁹ diuinis p̄missionib; dignus ex
istas. Veruntam̄ hunc locū & apl̄s int̄p̄tat̄ dicens. quia abra
ham p̄misit d̄s & semini ei⁹. Non dixit & seminib⁹ tamq̄m in
multis. sz tamquā in uno & semini tuo qui ē xp̄c. De xp̄o
ḡ d̄r. multiplicans multiplicabo sem̄ tuū. & erunt sic̄ stelle
celi in multitudine. & sic̄ harena que ē ad horā maris. Quis
iam expositione indiget ut sciat sem̄ xp̄i quom̄ multipli
cet̄. qui uidet a finib; terre usq; ad fines terre p̄dicationem

184